

G! FESTIVALURIN 2012 LEYGARKVÖLD

EINKI HÖVUÐSNAVN

Rós skulu teir eiga, fyrireikarnar, sum prógvaðu, at hóast mótgangurin tykist øðiligur, so ber til at skapa eitt G! uttan høvuðsnøvn

Mynd: Álvur Haraldsen

Vánaliga søgan um óhepna innanduraleikaran

G! Kennur tú tað? Tú skal spæla innandura við vinmonnunum. Tú hevur fingið at vita tíð og stað, og tú stendur klárur í shortsum, tá ið tit skulu byrja. Men!

Rókur Jákupsson Jakobsen

Hann ið hevði lykilin til høllini møtti ikki upp. Altso standa tit flottir uttanfyri høllina, væl útgjørdir og klárir. So er eitt at gera. Tú leitar eftir onkrum vindeygga, sum stendur á glopp. Tú sendir klænasta mannin inn, og nakrar minnuttar seinni skavast eitthvørt við úthurðina, og hon verður latin upp.

Nú stuna tit inn í høllina, og trippa eftir at byrja at spæla. Men!

Har er ikki serliga nógv luft í bóltinum, og hann sum hevði lykilin til høllina, er sami maður sum hevði pumpina. Keðiligt, men lad gå, so spæla tit við einum bleytum bólti. Men!

Tit gera tvey lið og tann sum hevði lykilin til høllina og pumpina er samstundis áttandi maðurin. Altso mugu tit spæla tríggrir móti fyra.

Sirka soleiðis kendist tað at koma fyrireikaður á G! Festival sum ummælari. Undirritaði var so heppin at fáa høvi at skula ummæla Tim Christensen, John Grant og Veronicu Maggio.

Hetta eru risa uppgávur, sum eg hevði glett meg ómetaliga nógv til. Eg hevði fyrireikað meg. Hevði keypt mær tær fløgur, ið eg ikki átti frammanundan, researchað á netinum og so framvegis. Og so stendur man har. Uttan lykil, bleytan bólt og ólíkatal.

Stórt spell og eitt satt vónbrot. Men, sum við mínum flovisliga myndamáli

um tað at spæla innandura, so ger man tað man kann. Man kann velja at spæla tríggrir móti trimum, har ið eini parturin hevur ein útskiptara. Ella man kann spæla partaglis, har ið eini maðurin fer í mál. Stongin bjargar og tað heila. Ella man kann velja at spæla Brasil ella okkurt líknandi.

Alt finar loysnir í einari óhepnari støðu. So tað var

sirka hetta eg gjørdi, hetta leygarkvöld á G!. Eg leitaði spontant eftir konsertum, sum tóktust áhugaverdar og spennandi. Lurtaði opið og vakið. Valdi bara at taka tað sum tað kom. Og hetta var finar greiðir.

Eg kann ímynda mær, at tað hevur verið við sveittabrot at fyrreikarnir hava sitið og trýst á "genindlæs" knøttin á

atlantic.fo, men vit eru ikki harrar yvir skíggjunum, sum tíðum hava tað við at knúsa okkara vøkru ætlanir í 1000 stykkir. G! fólkið ruffaðu við teimum brikum tey høvdu og settu spælið saman soleiðis, at tað hóskaði so nøkulunda. Sum rosinan í pylsuendanum, kaninin í hattinum, leikan í Burger King matskránni funnu tey Teit, sum skuldi verða ein

bjargingarkransur fyri teir vónsviknu áhoyrarnar, sum so finga okkurt at halda fast í, meðan regni oysti niður.

Rós skulu teir eiga, fyrireikarnar, sum prógvaðu, at hóast mótgangurin tykist øðiligur, so ber til at skapa eitt G! uttan høvuðsnøvn. Og fyri ummælaran er bara eitt at gera. Ummæl okkurt annað. Koyr ahead og fá sum mest burturúr.